

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 9C/76/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814206489
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Šviderská
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8814206489.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Silviou Šviderskou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti odporcom: 1. M. Y., Q.. XX.XX.XXXX, XXX XX U. XXX, 2. P. D., Q.. XX.XX.XXXX, XXX XX U. XXX, zastúpených opatrovníčkou: J. U., súdna tajomníčka Okresného súdu Humenné, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov: Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 343 828, zastúpeného: JUDr. Jaroslava Oravcová, advokát, AK, Dobrianskeho 1651, 093 01 Vranov nad Topľou, o zaplatenie sumy 16.941,44 eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

Odporcovia v 1. a 2. rade sú p o v i n í spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 16.732,50 eur spolu s úrokom z omeškania zo splátok za obdobie od 21.07.2011 do 25.02.2013 vo výške 271,48 eur, s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 16.732,50 eur od 26.02.2013 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporcovia v 1. a 2. rade sú p o v i n í spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 1.016,00 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 3.657,05 eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vedľajší účastník je p o v i n ý zaplatiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 828,79 eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a .

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal voči odporcom zaplatenia sumy 16.941,44 eur, spolu s úrokom z omeškania zo splátok za obdobie od 21.05.2011 do 25.02.2013 vo výške 306,11 eur, úrokom z omeškania vo výške 9,75 % zo sumy 16.941,44 eur od 26.02.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žalobného návrhu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 13.12.2012 medzi postupcom Y. Y., G..Y.. (ďalej len „postupca“) a navrhovateľom, postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcom. Postupca a odporcovia v 1. a 2. rade uzatvorili dňa 13.08.2009 zmluvu č. 562718305 (ďalej len „zmluva“). Na základe uvedenej zmluvy postupca poskytol odporcom v 1. a 2. rade peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli upravené v zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 17.898,71 eur, ktorá pozostávala z istiny 14.148,38 eur, riadneho úroku 2.793,06 eur, úroku z omeškania 912,52 eur a ostatného príslušenstva 44,85 eur v súlade

s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca Y. Y. G..Y., deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Sumu 44,85 eur predstavujúcu ostatné príslušenstvo a poplatky a sumu 912,52 eur predstavujúcu úrok z omeškania si navrhovateľ v tomto konaní neuplatňuje. Podľa zmluvy postupca poskytol odporcovi úver vo výške 10.000 eur, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 172,50 eur vždy ku 20. dňu v mesiaci. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20.05.2011 do 20.07.2019 v počte 99 a celkovej výške 16.941,44 eur. Splátky pôvodne splatné od 20.03.2013 do 20.07. 2019 sa stali splatnými dňa 25.02.2013, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

Odporcovia v 1. a 2. rade sa nezdržiavajú na adrese ich trvalého pobytu. Iná ich adresa súdu nie je známa, preto im bola na zastupovanie v súdnom konaní ustanovená opatrovníčka.

Vedľajší účastník vystupujúci na strane odporcov uviedol, že má za to, že navrhovateľ v prejednávanej veci žalobou uplatnenú pohľadávku nenadobudol, a nie je teda na jej uplatňovanie v súdnom konaní aktívne vecne legitimovaný. Na základe uvedeného je potrebné návrh zamietnuť v celom rozsahu.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami a to Zmluvou o splátkovom úvere č. 0562718305, Všeobecnými obchodnými podmienkami, oznámením o postúpení pohľadávky, výzvou k úhrade zo dňa 06.02.2013, Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1514/2012/CE, prílohou č. 1 k zmluve o postúpení, Pokusom o zmier zo dňa 09.05.2014, vyjadrením vedľajšieho účastníka, vyjadrením navrhovateľa a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

Y. Y., G..Y.. ako veriteľ a odporcovia ako dlžníci uzatvorili dňa 13.08.2009 zmluvu o splátkovom úvere č. 0562718305 podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka. Podľa článku I. zmluvy, predmetom zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru bankou dlžníkovi v sume, v mene a za podmienok dohodnutých v tejto zmluve. Výška úveru bola 10.000 eur, úroková sadzba bola ku dňu podpisu zmluvy dohodnutá vo výške 16,30 % ročne, splatnosť úveru bola dohodnutá formou mesačných splátok vo výške 172,50 eur splatných k 20. dňu v mesiaci, splatnosť prvej splátky bola dňa 20.09.2009 a poslednej dňa 20.07.2019, pri počte splátok 119.

Podľa bodu 2 článku I. dlžník súhlasí, aby banka pri splácaní pohľadávky banky vykonávalo inkaso z inkasného účtu vo výške splátok a v periodicite splátok, a to i v prípade ich zmien v súlade s úverovou zmluvou, úverovými podmienkami a VOP.

Podľa bodu 2 článku II. dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so súčasťami Úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, úverové podmienky, Sadzobník a podmienky určené Zverejnením, za ktorých sa bankový produkt v zmysle Úverovej zmluvy poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať.

Podľa bodu 3 článku II. všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v Úverovej zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami Úverových podmienok, VOP, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí.

Podľa bodu 4 článku II. zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú, podľa § 262 Obchodného zákonníka, spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka.

Podľa bodu 5 článku II. úverová zmluva nadobúda účinnosť a platnosť dňom jej podpísania obidvomi zmluvnými stranami.

Podľa Článku 7., bod 7.2.4. Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“), banka poskytne splátkový úver, t. j. peňažné prostriedky do výšky určenej v zmluve o úvere a po splnení podmienok uvedených v zmluve o úvere a to takým spôsobom, že pripíše peňažné prostriedky v prospech účtu uvedeného v základných podmienkach zmluvy o úvere. Vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov a úrokov sa uskutoční formou splátok klienta.

Podľa Článku 7., body 7.3.2., 7.3.3. a 7.3.4. VOP, pohľadávku z úveru, ktorá sa skladá z istiny, ich súčasti a príslušenstva splácať mierne pravidelnými splátkami, periodicitou dohodnutou v základných

podmienkach zmluvy o úvere. Splátka je uhradená včas, ak je pripísaná na účet banky najneskôr v deň splatnosti splátky a banka má možnosť s poukázanou sumou nakladať. Úver sa za celú dohodnutú dobu úveruje a je okamžite splatným ku dňu, keď sa Banka dozvie o nepravdivosti klientom poskytnutých údajov, o osobitnom vzťahu klienta k banke podľa zákona o bankách.

Podľa Článku 7, body 7.4.1. a 7.4.2. VOP, zmluva o úvere určí výšku úrokovej sadzby, t. j. sadzby na základe ktorej sa vypočítavajú úroky, ktoré je klient povinný zaplatiť banke počas trvania úrokového obdobia. Úroková sadzba, ktorá je premenlivá, je určovaná bankou a jej aktuálnu výšku určuje banka zverejnením, pričom banka je oprávnená jednostranne meniť výšku úrokovej sadzby v závislosti od úverovej politiky banky. Úver sa úročí denne odo dňa poskytnutia úveru do dňa predchádzajúceho dňu splatenia úveru. Klient je povinný zaplatiť banke úroky z úveru v posledný deň každého úrokového obdobia, t. j. časového obdobia dohodnutého v zmluve o úvere.

Podľa Článku 7., bod 7.6.1. VOP, ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo, ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky alebo úrokov, ktoré tvoria viac ako 10 dní, banka je oprávnená a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požiadať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere, a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti, b) vypovedať zmluvu o úvere, alebo od nej odstúpiť. Účinnosť výpovede banky nastáva okamžite bez výpovedného ho lehoty, dňom jej doručenia klientovi. Odstúpením od zmluvy o úvere nezaniká záväzok klienta splatiť pohľadávku banky vrátane jej príslušenstva.

Oznámením zo dňa 18.12.2012 postupca oznámil odporcom, že postúpil na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 13.12.2012 pohľadávku voči ním na navrhovateľa.

Výzvou k úhrade zo dňa 06.02.2013 navrhovateľ vyzval odporcov k úhrade sumy 18.235,36 eur do 21.02.2013.

V písomnom vyjadrení zo dňa 11.03.2016 navrhovateľ v súvislosti s nedostatkom aktívnej legitímácie v konaní poukázal na skutočnosť, že v konaní predložil relevantné oznámenie postupcu odporcom o postúpení pohľadávky, spolu s podacími hárkami, preukazujúcimi odoslanie tejto písomnosti odporcom, ktoré bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení.

V zmysle § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

V zmysle § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Ako vyplýva z § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Ako vyplýva z § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

V zmysle § 111 Občianskeho zákonníka, zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Podľa § 511 Občianskeho zákonníka ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

Ako vyplýva z § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

V zmysle § 1 ods. 1, ods. 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu,

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Ako vyplýva z § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Súd sa v prvom rade zaoberal námietkou vedľajšieho účastníka týkajúcou sa aktívnej legitímácie navrhovateľa v tomto súdnom konaní. K otázke možnosti prevodu nezosplateného úveru zmluvou o postúpení pohľadávky na tretí subjekt, ktorý nemá postavenie banky a nemá bankové povolenie na vykonávanie tejto činnosti sa vyjadrovala už v iných súdnych konaniach Národná banka Slovenska, ktorá uviedla, že v zmysle § 2 ods. 13 zákona o bankách na banku a pobočku zahraničnej banky sa vzťahujú ustanovenia osobitného zákona, ak zákon o bankách neustanovuje inak. Na tomto právnom základe sú banky a pobočky zahraničných bánk oprávnené v súlade s § 524 a nals. Občianskeho zákonníka postúpiť svoje pohľadávky tretej osobe, súčasne však musia byť dodržané ustanovenia zákona o bankách o ochrane bankového tajomstva. V ďalšom poukázala na postúpenie pohľadávky so súhlasom klienta a teda, že v zmysle § 91 ods. 1 zákona o bankách môže banka alebo pobočka zahraničnej banky poskytnúť tretím osobám informácie a doklady chránené bankovým tajomstvom len s predchádzajúcim súhlasom alebo na písomný pokyn klienta. Pokiaľ banka alebo pobočka zahraničnej banky disponuje súhlasom klienta s postúpením pohľadávky z úveru, ktorý neobsahuje podmienku obmedzujúcu postúpenie len na splatnú pohľadávku, banka alebo pobočka zahraničnej banky môže takúto pohľadávku postúpiť na tretiu osobu. Ak banka alebo pobočka zahraničnej banky nedisponuje súhlasom klienta s postúpením pohľadávky, môže postúpiť svoju pohľadávku len v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách, pričom aplikácia uvedeného ustanovenia zákona o bankách bude v praxi závisieť odo dohodnutej doby splatnosti záväzku klienta z úveru, t.j. dohodnutého spôsobu splácania úveru. Ak je úver splatný v splátkach (bez ohľadu na to, o aké splátky ide) banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplatenú časť pohľadávky z úveru („pohľadávka zodpovedajúca peňažnému záväzku klienta“) za podmienky, že a) klient nesplnil riadne a včas čo i len jednu splatnú splátku istiny úveru (dohodnuté čiastkové plnenie) a/alebo úrokov alebo ich časť („časť peňažného záväzku klienta“), b) jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a c) na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný. Postúpenie pohľadávky nemá vplyv na beh premlčacích lehôt pre splatné a nezaplatené čiastkové plnenia (§ 103 Občianskeho zákonníka), ani nespôsobuje stratu výhody splátok pre klienta. Pokiaľ ide o osobu postupníka, v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách môže banka alebo pobočka zahraničnej banky postúpiť svoju pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe a to aj osobe, ktorá nie je bankou a pri postúpení pohľadávky odovzdá postupníkovi dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

Výzvou zo dňa 20.01.2010 adresovanou odporcovi postupca ako veriteľ tomuto oznámil, že splácanie predmetnej pohľadávky z uvedenej zmluvy číslo úveru 562718305 zo dňa 13.08.2009 je v omeškani ku dňu 31.12.2009 vo výške 665 eur s príslušenstvom a vyzval ho na úhradu najneskôr do 10 dní od doručenia výzvy. Súčasne ho upozornil, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy v stanovenej lehote pristúpi k zvereniu vymáhania predmetnej pohľadávky do mandátnej správy tretej osobe.

V zmysle § 92 ods. 8 zákona NR SR č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky je klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to

neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Je nepochybné, medzi účastníkmi nesporné a z vykonaného dokazovania to vyplynulo, že suma, ktorej zaplatenie je predmetom tohto konania, je nárokom zo zmluvy o úvere uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu - Y. Y., G. Y.. ako bankou a odporcami ako dlžníkmi zo dňa 13.08.2009, na základe ktorej zmluvy bol odporcom poskytnutý úver v sume 10.000,- eur, ktorý sa odporcovia zaviazali splatiť za v zmluve dojednaných podmienok. Navrhovateľ svoj nárok v konaní a svoju vecnú aktívnu legitimáciu odvíja od zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.12.2012 uzavretej medzi ním ako postupníkom a Y. Y., G. Y.. ako postupcom (bankou), ktorou boli na navrhovateľa ako postupníka postúpené pohľadávky, vrátane ich príslušenstva a všetkých súvisiacich práv a nárokov s pohľadávkami spojených ako aj práv plynúcich zo zabezpečenia pohľadávok.

Ako už súd uviedol vyššie, súčasťou predmetnej úverovej zmluvy medzi postupcom ako bankou a odporcami ako dlžníkmi, boli aj Všeobecné obchodné podmienky, s ktorými sa odporcovia oboznámili, súhlasili s nimi a zaviazali sa ich dodržiavať. V zmysle bodu 19.16 odporcovia ako klienti výslovne súhlasili s postúpením pohľadávky na tretiu osobu, pričom dojednanie neobsahovalo podmienku obmedzujúcu postúpenie len na splatnú pohľadávku. Preto má súd za to, že banka ako postupca disponovala súhlasom odporcov na postúpenie pohľadávky na tretiu osobu.

Napriek vyššie uvedenému má však súd za to, že súčasne boli splnené aj podmienky na postúpenie pohľadávky na navrhovateľa v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Keďže v danej veci bol úver splatný v splátkach, mala banka právo postúpiť postupníkovi celú, aj nesplatnú časť pohľadávky z úveru tak ako to predpokladá citované ustanovenia zákona o bankách, ktoré hovorí o pohľadávke zodpovedajúcej peňažnému záväzku klienta. Z predložených listinných dôkazov a to najmä výzvy postupcu zo dňa 20.01.2010 je nepochybné, že odporcovia riadne a včas nesplnili čo i len jednu splátku, keďže boli v omeškaní s úhradou sumy 665 eur a z uvedeného je zrejmé aj splnenie ďalšej podmienky o omeškaní nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a že na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku boli písomne vyzvaní, čo bolo preukázané výzvou adresovanou odporcom.

Súd sa teda nestotožnil so závermi vedľajšieho účastníka o nemožnosti postúpenia pohľadávky, resp. o možnosti postúpenia pohľadávky a to len tej jej časti, ktorá sa už stala splatnou alebo až po ukončení úverového vzťahu a vyhlásení mimoriadnej splatnosti a uzavrel, že postúpenie na základe zmluvy o postúpení pohľadávok medzi navrhovateľom a postupcom bolo platné a účinné a teda je daná aktívna vecná legitimácia navrhovateľa v tomto konaní.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Súd je toho názoru, že odporcom má byť pri posúdení nárokov navrhovateľa z predmetnej zmluvy poskytnutá ochrana v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na vyššie uvedené závery, keďže nepochybne ide v danom prípade o spotrebiteľskú zmluvu, ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka predstavuje korektív pre použitie ustanovení Obchodného zákonníka a to aj napriek charakteru úverovej zmluvy ako absolútneho obchodu. Uvedené znamená, že Obchodný zákonník možno v prípade spotrebiteľskej zmluvy aplikovať iba tam, kde nenarazí na obmedzenia vyplývajúce z Občianskeho zákonníka.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že k uzatvoreniu zmluvy o splátkovom úvere medzi účastníkmi konania došlo dňa 13.08.2009, pričom bol odporcom poskytnutý úver vo výške 10.000 eur, úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 16,30 % ročne, splatnosť úveru bola dohodnutá formou mesačných splátok vo výške 172,50 eur splatných k 20. dňu v mesiaci, splatnosť prvej splátky bola dňa 20.09.2009 a konečná splatnosť úveru dňa 20.07.2019.

V súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, je potrebné v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov (premlčanie, odstúpenie od zmluvy), na tieto vzťahy aplikovať právnu úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo.

Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo.

Súd je toho názoru, že ust. čl. II bod 5. zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 15.02.2008 v rozpore s § 54 ods. 1 OZ zhoršuje postavenie odporcov ako spotrebiteľov, keďže výlučnou aplikáciou Obchodného zákonníka sa prakticky vylučuje použitie ust. Občianskeho zákonníka. Paušálne uprednostnenie Obchodného zákonníka by malo na spotrebiteľov nepriaznivé následky hraničiace až s neprístupnosťou k občianskym právam, ktoré priznáva Občiansky zákonník na rozdiel od Obchodného zákonníka.

V danej súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

Uvedené ustanovenie zmluvy je tak možné považovať aj za priečiace sa dobrým mravom v zmysle § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka.

Dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitá anomália medzi právnymi poriadkami (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy, dvojaká právna úprava zmluvných pokút a pod). Vzhľadom na vyššie uvedené, nie je možné akceptovať, aby na inštitút ako je napríklad odstúpenie od zmluvy resp. premlčanie v typickej občianskoprávnej veci mala dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre spotrebiteľov výhodnejšia. V bežných medziľudských vzťahoch môže použitie podnikateľského práva na spotrebiteľský vzťah v rozpore s princípom právnej istoty a dôvery v objektívne právo narážať na predstavy spotrebiteľov, že na nich dopadá občianske právo a nie Obchodný zákonník.

V danej súvislosti súd poukazuje aj na názor vyslovený v napr. v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.9.2012 sp.zn. 20Co/35/2011, rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.09.2013 sp.zn. 1Co/95/2013.

V zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 01.05.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Vzhľadom na uvedené je súd povinný z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku navrhovateľa voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku.

Navrhovateľ si uplatňuje dlžnú sumu pozostávajúcu z 99 neuhradených splátok úveru splatných od 20.05.2011 do 20.07.2019 v celkovej výške 16.941,44 eur.

K mimoriadnemu zosplateniu úveru došlo listom navrhovateľa zo dňa 06.02.2013, ktorým odporcov vyzval na úhradu celého dlhu najneskôr do dňa 21.02.2013.

Do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, je potrebné začiatok plynutia premlčacej doby stanoviť v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Nepremičuje sa teda celý dlh naraz, ale každá jednotlivá splátka úveru má samostatnú trojročnú premlčaciu dobu. Vzhľadom na skutočnosť, že návrh bol podaný na súde dňa 21.07.2014, jedná sa o splátky splatné najneskôr 21.07.2011. Nepremičanými splátkami sú splátky splatné tri roky spätne od podania žaloby. Keďže v danom prípade bola splatnosť jednotlivých splátok dohodnutá k 20. dňu v mesiaci, nepremičanými splátkami sú tie, ktoré sú splatné odo dňa 20.07.2011. Jedná sa tak o 97 nepremičaných splátok po 172,50 eur, teda spolu ide o istinu a úrok z úveru v sume 16.732,50 eur. Uvedený nárok súd považoval za dôvodný, preto ho navrhovateľovi v uvedenom rozsahu priznal. Nárok navrhovateľa na 2 premlčané splátky splatné pred 20.07.2011, ktoré boli navrhovateľom tiež uplatnené, súd ako nedôvodný zamietol.

Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročnej podľa Obchodného zákonníka, súd poukazuje na výklad uvedený vyššie a zároveň na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/105/2013 zo dňa 10.12.2013, podľa ktorého „...súd so zreteľom na uvedené nevidí dôvod na vylúčenie aplikácie priaznivejšieho ustanovenie o premlčacej dobe trojročnej podľa Občianskeho zákonníka oproti premlčacej dobe štvorročnej typickej podľa Obchodného zákonníka, a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 OZ. Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva úpravu premlčania má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia (porov. tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.1.2011 sp. zn. 5 M Cdo 20/2009).“

V danom prípade, keďže ide o zmluvu spotrebiteľskú, súd sa zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorý činil 16,30 % ročne.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krátko zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 5 rokov v auguste 2009 činil úrok 8,93 % p.a. Z toho je zrejmé, že ročný úrok dohodnutý medzi účastníkmi v danom prípade značne neprevyšuje mieru úrokov požadovaných v tomto období bankami. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za primeranú a v súlade s dobrými mravmi.

V časti uplatnených úrokov z omeškania súd odporcov zaviazal k zaplateniu úrokov z omeškania v navrhovateľom požadovanej výške 8,75 % ročne zo súm jednotlivých splátok do zosplatenia úveru, odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej splátky až do zaplatenia. Úrok z omeškania je v súlade s § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase, kedy došlo k omeškaniu.

Navrhovateľ si uplatnil úrok z omeškania vo výške 9,75 % ročne z jednotlivej sumy. Súd mal za to, že úrok z omeškania za toto obdobie v súlade s § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase, kedy došlo k omeškaniu, predstavuje výšku 8,75 % a nie 9,75 %. Na základe vyššie uvedeného preto súd priznal navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne a v prevyšujúcej časti nárok zamietol.

V zmysle § 142 ods. 3 O.s.p., aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Podľa § 137 zák. č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok v platnom znení, ďalej len „O.s.p.“), trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danej právnej veci mal navrhovateľ neúspech len v nepatrnej časti a preto mu súd priznal náhradu trov konania v plnej výške.

Navrhovateľ vyčíslił trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 1.016,00 eur a z trov právneho zastúpenia.

Tarifnú hodnotu konania predstavuje suma 16.941,44 eur, z ktorej sumy odmena za jeden úkon právnej služby predstavuje podľa §10 ods.1 cit. vyhl. sumu 336,94 eur.

Trovy právneho zastúpenia vo vzťahu k odporcom:

Súd priznal navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia podľa ustanovení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhlášky“), ktoré sú vyčíslené takto:

Rok 2014 v sume 1.034,94 eur

- odmena v sume 1.034,94 eur za 3 úkony právnej služby podľa § 10 ods.1, § 13a ods. 1 písm. a), c), d) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom od 01.07.2013. Paušálna náhrada v roku 2014 bola vo výške 8,04 eur.

– príprava a prevzatie zastúpenia.....336,94 eur + RP 8,04 eur
– podanie návrhu na začatie konania 21.07.2014.....336,94 eur + RP 8,04 eur
– vyjadrenie vo veci samej zo dňa 22.12.2014.....336,94 eur + RP 8,04 eur

Rok 2016 v sume 1.727,60 eur

- odmena v sume 1.727,60 eur za 5 úkonov právnej služby podľa § 10 ods.1, § 13a ods. 1 písm. c), d) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v platnom znení. Paušálna náhrada v roku 2016 je vo výške 8,58 eur.

– účasť na pojednávaní dňa 10.03.2016336,94 eur + RP 8,58 eur
– vyjadrenie vo veci samej zo dňa 11.03.2016336,94 eur + RP 8,58 eur
– účasť na pojednávaní dňa 14.04.2016336,94 eur + RP 8,58 eur
– vyjadrenie vo veci samej zo dňa 09.05.2016336,94 eur + RP 8,58 eur
– účasť na pojednávaní dňa 17.05.2016336,94 eur + RP 8,58 eur

Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky ak je advokát pláťiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného právneho predpisu.

Daň z pridanej hodnoty vo výške 20 % zo sumy 2.762,54 eur (1.034,94 eur + 1.727,60 eur), čo predstavuje sumu 552,51 eur.

Spolu trovy právneho zastúpenia tak predstavujú sumu 3.315,05 eur.

Náhrada straty času:

V zmysle §17 ods.1 cit. vyhlášky, pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu. Súd priznal advokátovi ním požadovanú náhradu za stratu času cestou z Košíc do Vranova nad Topľou a späť na pojednávanie dňa 10.03.2016 za 5 polhodín v sume 71,50 eur (5 x 14,30 eur), na pojednávanie dňa 14.04.2016 za 5 polhodín v sume 71,50 eur (5 x 14,30 eur) a na pojednávanie zo dňa 17.05.2016 za 5 polhodín v sume 71,50 eur. Advokátovi patrí aj DPH 20 % zo sumy 214,50 eur, čo predstavuje sumu 42,90 eur. Spolu teda 257,40 eur.

Cestovné:

Podľa §7 ods.2 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách, sumu základnej náhrady pre jednotopové vozidlá a trojkolky a pre osobné motorové vozidlá podľa ods. 1 ustanoví opatrenie, ktoré vydá ministerstvo; opatrenie sa vyhlási uverejnením jeho úplného znenia. Od 01.01.2009 účinné opatrenie č. 632/2008 Z.z. stanovilo výšku základnej náhrady pre osobné cestné vozidlá na sumu 0,183 eura. Súd priznal advokátovi náhradu cestovného za cestu 3 x Košice - Vranov nad Topľou a späť osobným automobilom AUDI A6 na pojednávanie dňa 10.03.2016, 14.04.2016 a dňa 17.05.2016 v sume 70,50 eur (spotreba l/km x počet km x ceny pohonnej hmoty za l) + (počet km x sadzba základnej náhrady). Navrhovateľovi patrí aj DPH vo výške 20%, čo zo sumy 70,50 eur predstavuje sumu 14,10 eur. Spolu 84,60 eur.

Spolu trovy konania (trovy právneho zastúpenia + náhrada za cestovné + náhrada za stratu času + súdny poplatok) 4.673,05 eur

Trovy právneho zastúpenia vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi:

Pokiaľ ide o trovy konania vo vzťahu navrhovateľ a vedľajší účastník, súd má za to, že ak má vedľajší účastník právo na náhradu trov konania, ktoré mu s konaním vznikli, nemôže byť vylúčený z povinnosti k náhrade nákladov. V tomto zmysle nie je rozdiel medzi vedľajším účastníkom, predmetom činnosti ktorého je ochrana práv podľa osobitného predpisu a iným vedľajším účastníkom.

Súd má povinnosť skúmať a posúdiť, či úkony vedľajšieho účastníka neodporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje. V tomto zmysle je možné považovať za úkony odporujúce úkonom účastníka aj také procesné návrhy, dôsledkom ktorých môže byť vznik takých trov konania, ktoré by inak nevznikli.

Pomer účasti v konaní vyplýva z konkrétnej účasti účastníka, a teda aj vedľajšieho účastníka na konaní. Vychádzajúc z uvedeného môže byť vedľajšiemu účastníkovi uložená náhrada tých konkrétnych trov účastníka, ktoré zavinil, alebo ktoré vznikli v jeho dôsledku.

Úlohou súdu bolo preto určiť, ktoré úkony vedľajšieho účastníka boli takými úkonmi, ktoré viedli k tomu, že navrhovateľovi mali vzniknúť jeho konaním trovy, ktoré by bez týchto úkonov nevznikli.

Na základe uvedeného mal súd za to, že takými úkonmi boli nižšie uvedené úkony, ktoré vznikli len v dôsledku vstupu vedľajšieho účastníka do konania a ktoré neboli vykonané za účelom podpory odporcov v konaní, ale len za účelom odôvodnenia procesného postavenia vedľajšieho účastníka v konaní. V prípade neúčasti vedľajšieho účastníka v konaní by takéto úkony neboli vznikli a preto súd nemohol zaviazat' na úhradu týchto úkonov odporcov. Vzhľadom na uvedené súd zaviazal vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania tak ako to je nižšie uvedené.

- odmena v sume 690,66 eur za 2 úkony právnej služby podľa § 10 ods.1, § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v platnom znení. Paušálna náhrada v roku 2015 je vo výške 8,39 eur.

– vyjadrenie vo veci samej zo dňa 18.05.2015.....336,94 eur + RP 8,39 eur
– odvolanie zo dňa 27.07.2015336,94 eur + RP 8,39 eur

Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného právneho predpisu.

Daň z pridanej hodnoty vo výške 20 % zo sumy 690,66 eur, čo predstavuje sumu 138,13 eur. Spolu 828,79 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.